

Najin zakon – pot svetosti

Kateheze za zakonske skupine

Pridi.com

Ljubljana, avgust 2018

mag. Luka Mavrič

Najin zakon – pot svetosti

Kateheze za zakonske skupine

Jezikovni pregled: *Mojca Cukjati*

Oblikovanje in grafična priprava: *Stanislav Oražem*

Fotografija na naslovnici: *Matevž Trdan*

Izdala: *Pastoralna služba Nadškofije Ljubljana*

Založil: *Zavod Pridi.com*

Zanj: *Igor Dolinšek*

Tiskano v Sloveniji

Naklada: 1200 izvodov

Ljubljana 2018

Prva izdaja

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

Predgovor	5
1. Poklicanost k svetosti	7
2. Huda sovražnika svetosti	11
3. V učiteljevi luči	15
4. Prva in druga značilnost svetosti	18
5. Tretja značilnost svetosti	23
6. Četrta in peta značilnost svetosti	27
7. Boj in čuječnost	31
8. Razločevanje	34
9. Logika daru in križa	37
10. Kateheza za starše predšolskih otrok	41
Literatura	44

Spomladi 2018 je izšla apostolska spodbuda papeža Frančiška o poklicanosti k svetosti v današnjem svetu z naslovom *Veselite in radujte se* (VR). Kaj je svetost? Verjetno lahko rečemo, da je naša podoba o svetosti močno obarvana s podobami svetih krajev, ki so ločeni od sveta: samostanov, tihih in praznih cerkva, krajev veličastne naravne lepote, ki dvigajo srca k molitvi. Mnogi ljudje pomislijo na svete predmete: razpelo, kelih, votivne sveče, tabernakelj.

Kadar pomislimo na ljudi, ki so dosegli svetost, imamo pred očmi velike, celo neverjetne zgodbe in njihova junaška dejanja. Naš pogled na svetnike je, da so to ljudje, ki veliko časa namenijo molitvi. Lahko se vztrajno postijo. Ure in ure berejo Sveto pismo in pišejo duhovne knjige. Sveti ljudje počnejo izjemne stvari, na primer darujejo svoje življenje za druge ali neutrudno delajo z revnimi in pomoči potrebnimi.

Te predstave o svetosti so resnične in navdihujoče, vendar zelo nepopolne. Manjka jim čut za vsakdanjost svetega življenja. Običajna pot k svetosti je namreč za večino poročenih *vsakdanjost*. Včasih se zdi junaška, toda običajno ni. Pot vsakdanjosti ni nič posebnega in ni videti vabljiva. Tisti, ki hodijo po njej, le redko izstopajo in so malokdaj prepoznani. Pot vsakdanjosti, prehojena v ljubezni in zvestobi, je pot ponižnosti, a je vendar pot svetosti. Ko zakon razumemo kot duhoven proces, lahko v »vsakdanjem« življenju živimo z upanjem in ciljem. Sv. Janez Pavel II. zakon imenuje kot »šolo ljubezni«.

Svetost poročenih je največkrat sestavljena iz dobrih dejanj in trdih odločitev. Sv. Mati Terezija je rekla, da je svetost sestavljena iz opravljanja vsakdanih stvari s posebno ljubeznijo; preprostih stvari, kot sta kuhanje kosila ali čiščenje velikega nereda.

Zakonska pot svetosti je posebna v tem, da je to vedno hoja v dvoje. Vzponi in padci zakonskega življenja dajejo neštevilne možnosti za doživljanje duhovne dinamike umiranja in vstajenja s Kristusom. Razočaranja in dosežki, izgube in zmage, žalost in veselje so vtakani v zakonsko življenje. Prek teh izzivov in izkušenj ljubezen postaja popolna in nas preoblikuje (VR 47-48).

Bog je v zakonu resnično navzoč na edinstven in zelo otipljiv način. Vsak par to navzočnost izkuša drugače in za vsak par je ta nekaj edinstvenega.

Enkrat je to klic k temu, da smo močni v težavah, drugič, da smo občutljivi pri sporočanju naših potreb. Tudi za slednje moramo imeti pogum. Papež Frančišek pravi, da »zakon ni za tiste brez poguma. Kot vse poklicanosti zakon za dosego svojega cilja zahteva posebno duhovno prizadevanje, ki pomaga oblikovati in preoblikovati vsakega izmed nas, da lahko izpolnimo svoje poslanstvo« (VR 52).

Papež Frančišek je napisal apostolsko spodbudo ***Veselite in Radujte*** se z namenom, »da bi vnovič slišali klic k svetosti, da bi premislili, kako jo uresničevati v sedanjem kontekstu z vsemi tveganji, izzivi in priložnostmi. Gospod je izbral vsakega izmed nas, 'da bi bili v ljubezni sveti in brezmadežni pred njim' (Ef 1,4)« (VR 2).

Priročnik ***Najin zakon – pot svetosti*** povzema papeževo apostolsko spodbudo in jo obogati s primeri iz zakonskega in družinskega življenja. Ker je pastoralno leto 2018/19 namenjeno starejšim predšolskih otrok, je na koncu dodana še ena kateheza zanje.

*Luka Mavrič,
tajnik Škofijskega urada za družino pri Ljubljanski nadškofiji*

1. POKLICANOST K SVETOSTI

Gospod želi, da smo sveti, ne pa, da se zadovoljimo s povprečnim, mlačnim in neprepoznanim življenjem. Zahteva vse. To, kar podarja, pa je resnično življenje in sreča, za katero smo bili ustvarjeni.

Na tej poti svetosti imamo toliko prič, ki nas spodbujajo, da se ne ustavimo; spodbujajo nas, naj nadaljujemo po poti k cilju. Med temi pričevalci so morda naša mama, babica ali druge znane osebe (prim. 2. Tim 1,5). Morda njihovo življenje ni bilo popolno, toda kljub nepopolnostim in padcem so nadaljevali pot in so bili vseč Gospodu.

Svetniki, Božji ljubljenci, nas tudi danes obkrožajo, spremljajo in vodijo. Vsi potrebujemo njihovo vodstvo in priprošnje. Opora Božjih svetnikov nas varuje, podpira in nas nosi. Ne smemo prenašati sami tega, česar v resnici ne zmoremo sami nositi.

Nihče se ne odrešuje sam, kot osamljen individuum. Papež Frančišek piše, da je »vesel svetosti potrpežljivega božjega ljudstva: staršev, ki s tolikšno ljubeznijo vzgajajo svoje otroke, mož in žena, ki z delom skrbijo za kruh svoji družini, bolnikov, ostarelih redovnic, ki se ne nehajo smejati. To je pogosto svetost 'za sosednjimi vrati', svetost tistih, ki živijo v naši bližini, ali če smem uporabiti drug izraz, so 'srednji razred svetosti'« (VR 7).

Drugi vatikanski koncil pravi, da »Gospod kliče vse kristjane v kakršnih koli razmerah in v vsakem stanu, vsakega po njegovi lastni poti, k tisti popolni svetosti, katere polnost ima Oče sam«. Vsakega torej kliče po njegovi lastni poti. Božje življenje se priobčuje enim tako, drugim drugače.

Svetost torej ni le za škofe, duhovnike, redovnike in redovnice. »Vsi smo poklicani biti sveti, ko ljubimo in ko vsak dan pričujemo z vsakdanjimi opravili tam, kjer smo... Ali si poročen, poročena? Bodi svet tako, da ljubiš in skrbiš za svojo ženo ali moža, kakor je to storil Kristus za Cerkev. Ali si delavec? Bodi svet tako, da pošteno in strokovno opravljaš svoje delo v službi bratom. Si oče, mati, dedek ali babica? Bodi svet tako, da potrpežljivo učiš otroke hoditi za Jezusom. Ali imaš oblast? Bodi svet tako, da si prizadevaš za skupno blaginjo ter postavljaš ob stran osebne koristi« (VR 14).

Po zgledu vietnamskega škofa Frančiška Ksaverja Nguyen Van Thuana, ki je desetletja preživel v zaporu zaradi komunističnega preganjanja, se lahko

tudi jaz odločim kot on: »Živim sedanji trenutek, izpolnjen z ljubeznijo.« Kako je to uresničil? »Oprijemam se priložnosti, ki so vsak dan na voljo, da bi izpolnil redne naloge na izreden način.«¹

Kristjan ne more misliti na svoje poslanstvo v svetu, ne da bi ga sprejemal kot pot svetosti, kajti »to je Božja volja, vaše posvečenje« (1 Tes 4,3). Vsak svetnik je (ima) neko poslanstvo. Morda ni vse, kar je izrekel ali storil, popolno. Če pa pogledamo njegovo celotno življenje, uvidimo njegovo poslanstvo.

Naše poslanstvo je delo za Božje kraljestvo. Izziv je v tem, da daritev sebe živimo tako, da imajo naši napori evangeljski naboj in se vedno bolj identificiramo z Jezusom Kristusom. Papež nas opogumlja, naj se ne bojimo svetosti: »Ne bo ti odvzela ne moči ne življenja ne veselja. Nasprotno, postal boš to, kar je Oče hotel, ko te je ustvaril, in boš zvest samemu sebi« (VR 32). »Ne boj se stremeti kvišku, dovoliti Gospodu, da te ljubi in osvobaja. Ne boj se prepustiti, da te vodi Sveti Duh. Svetost ti ne bo ničesar človeškega odvzela, saj gre za srečanje tvoje krhkosti z močjo milosti« (VR 34).

Iz življenja:

Milost je Božja moč, ki prihaja nad nas kot Njegov brezplačni dar, da bi nam olajšala vse tisto, česar ne moremo storiti sami. Bog nam želi podeliti milost, satan pa nemilost oziroma sramoto.

Nemilost mi je šepetala, da nisem dobra – da nisem vredna Božje ljubezni ali pomoči. Sramota je zastrepila mojega notranjega človeka. Ni me bilo sram le tega, kar mi je bilo storjeno, temveč me je bilo sram same sebe. Globoko v sebi se nisem imela rada. Sama sem leta tavalala v duhovni puščavi kot delavec in skušala biti dovolj dobra, da bi si zaslužila to, kar mi je Bog želel prostovoljno dati po svoji milosti. Imela sem napačen način razmišljanja.

Prvič, mislila sem, da si moramo vse prislužiti in zaslužiti, saj so me leta in leta učili tega načela: »Nihče ne bo zate ničesar storil zastonj.« Med odraščanjem sem znova in znova poslušala ta stavek. Zatrdili so mi, da vsakdo, ki pravi, da želi zame nekaj storiti, laže in da me bo na koncu izkoristil.

Izkušnje s svetom nas učijo, da moramo zaslužiti vse, kar dobimo. Naučijo nas, da moramo prijatelje ves čas osrečevati, če jih želimo obdržati, sicer nas bodo zavrnil. Vsi pravijo, da moramo za napredova-

nje v službi poznati prave ljudi, na določen način ravnati z njimi in tako si bomo morda nekega dne prislužili priložnost za napredovanje. Do takrat ko zaključimo s svetom, nas njegova sramota že zelo teži in jo je zagotovo treba odvaliti.

To, da Bog z nas odvali kamen sramote, pomeni, da mora vsakdo izmed nas prejeti odpuščanje, ki ga On ponuja za naše pretekle grehe.

Zavedati se morate, da si nikoli ne boste mogli zaslužiti Božjih blagoslovov – nikoli jih ne boste vredni. Lahko jih le ponižno sprejmete in jih cenite ter ste osupli nad tem, kako je On dober in kako zelo vas ljubi. Vem, da si Božjih blagoslovov ne zaslužim, vendar jih vseeno sprejemem, ker sem dedinja skupaj s Kristusom (glej Rim 8,17). On jih je prislužil, jaz pa jih pridobim s svojo vero vanj.²

Zakonci smo poklicani k **svetosti v dvoje**. O tej posebni poti do svetosti bomo še veliko govorili v naslednjih katehezah. Bog je že navzoč v najinem zakonu v običajnih in vsakodnevnik opraviilih. On ni preprosto z nama, je v nama. Izkusiva lahko njegovo bližino, ki jo opisuje molitev sv. Patrika:

Kristus z menoj,
 Kristus pred menoj,
 Kristus za menoj,
 Kristus v meni,
 Kristus pod menoj,
 Kristus nad menoj,
 Kristus na moji desni,
 Kristus na moji levi,
 Kristus, ko se uležem,
 Kristus, ko se usedem,
 Kristus v očeh, ki me vidijo,
 Kristus v ušesih, ki me slišijo.

Vprašanje:

Spomnita se veselih ali žalostnih trenutkov, ko sta se zavedla Božje prisotnosti v vajinem zakonu, pomembnem dogodku, odločitvi ali okoliščini. Kako sta čutila Božjo navzočnost?

² Meyer Joyce, *Bitka v umu*, Log pri Brezovici: Društvo Zaživi življenje, 2018.